

Rodiče a další osoby, kteří mají na starosti hlídání dětí, přistupují k výchově různě. Někteří rodiče jsou přísnější, jiní benevolentnější a celkově se jejich výchova může lišit v mnohých faktorech. Obecně lze vymezit tři styly výchovy.

Autoritativní styl

Autoritativní styl výchovy je založený na příkazech. Děti musí rodiče i jiné osoby zajišťující hlídání dětí či jejich vzdělávání poslouchat. V případě, že tak nečiní, následují tresty.

Výchova je nastavená tak, že děti mají jen minimální prostor pro svou individualitu a vlastní jednání. Jejich iniciativa je nežádoucí.

V tomto vztahu není vzájemná důvěra a pochopení. Dítě na tento styl výchovy často reaguje pasivitou či vzdorem.

Liberální styl

Při tomto stylu výchovy je dítě vedené jen minimálně. Nemá žádné povinnosti a nikdo mu nic nepřikazuje. Je zde také minimum kontroly. Dítě vychovávané liberálně má méně podnětů pro svůj rozvoj. Tyto děti často nemají úctu k autoritě, neposlouchají a více zlobí.

Rodiče vychovávající své děti liberálně by se měli snažit o to, aby je potomci více vnímali jako autoritu a podporu, nejen jako kamarády. K tomu totiž často dochází.

Demokratický styl

Demokratický styl výchovy je neoptimálnější. Rodiče svým dětem nastavují pravidla, která jsou smysluplná. Často se i děti (mají-li přiměřený věk) mohou na tvoření těchto pravidel podílet.

Celkově je zde více prostoru pro vyjádření názorů, přání a celkově se v těchto rodinách více diskutuje. Důležité je i to, že rodiče vychovávající děti v demokratickém stylu dokáží pochválit a pozitivně potomka motivovat.

Závěrem

Výchova dětí není jednoduchá. Styl výchovy, který rodiče či osoby na hlídání dětí zvolí, by měl vždy vycházet z individualit dítěte, jeho věku, ale i mnohých dalších faktorů.

Obecně je nejlepší demokratický styl. Měl by převažovat, ale neznamená to, že v případě neposlušnosti dítěte nemůže rodič aplikovat autoritativní styl výchovy, nebo naopak liberální, je-li vhodná příležitost.